

som skal oplyse om indholdet af uønskede kemikalier i almindelige dagligvarer samt øgede krav til forurenede virksomheder ved miljøgodkendelser.

Vi tror på, at især en produktion af økologiske nonfoodprodukter kan slå flere fluer med ét smæk: Man kan udfase uønskede kemikalier, vi kan spare penge på orienteringen af alle de problemer, der er i forbindelse med uønskede kemikalier, og så kan vi for øvrigt også spare en masse penge på importen. Vores strategi, kan man sige, er en importlet strategi.

Jeg håber, at vi i forbindelse med det her forslag kommer til at drøfte nogle egentlige initiativer, der er præcise og målrettede, og som for øvrigt ikke koster nogen penge, men som måske ændrer lidt på magtforholdene i samfundet.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg forstår, at hr. Søren Kolstrup er positiv over for forslaget, men alligevel har nogle betænkeligheder, nemlig betænkeligheder ved, at ministeren skal kunne indgå aftaler med private brancheorganisationer.

Jeg savner i og for sig lidt konsekvens og lidt plan hos Enhedslisten på miljøområdet. Er det magtstrukturerne i samfundet, som hr. Kolstrup var inde på, er det kapitalens bevægelighed, der er ledetråden i sagen, eller er det miljøet og hensynet til menneskers og dyrs sundhed?

Var det f.eks. ikke Enhedslisten, der stemte for en pesticidavgift, som var af en sådan art, at den gik på prisen og ikke på produktet? Var det ikke Enhedslisten, der stemte for, at det faktisk i det praktiske liv ikke kunne betale sig at bruge miniriskmidler, men derimod mere belastende midler for miljøet, fordi de var billigere og dermed mindre afgiftsbelastende?

Hvor er planen for miljøet?

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg forstod på hr. Søren Kolstrup, at forbrugerne skal have mere magt, mere indflydelse, være mere bestemmende, og at forbrugerne skal have mere oplysning. Det synes jeg er fint.

Kan man forestille sig, at hr. Søren Kolstrup på Enhedslistens vegne vil dristige sig helt derud, at forbrugerne også skal kunne se, hvor meget et middel belaster miljøet, eller er det at gå for langt? Jeg tænker på, at andre lande, hvilket hr. Kolstrup jo tit overhører, jo allerede har været inde og kigge på et belastningsindeks. Kan

man forestille sig, at vi med Enhedslisten i hånden virkelig tør tage skridtet helt derud, at forbrugerne også skal kunne se, hvor meget et middel belaster naturen, eller er det alligevel at gå for langt i forhold til, hvad forbrugerne skal have indflydelse på?

Det andet, jeg vil spørge om, er: Er hr. Søren Kolstrup enig i, at det ville være en god idé, hvis vi indrettede pesticidafgiften sådan, at de mest miljøvenlige midler betalte i hvert fald ikke mere end de mere miljøskadelige, men helst også mindre? Er hr. Søren Kolstrup enig i det?

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Ja, nu bliver det jo så til en almen diskussion om miljø, men jeg skal gerne svare Venstre. Jeg kan oplyse, at Enhedslisten ikke ønsker en differentieret pesticidavgift. Vi vil ikke være med til at retfærdiggøre, at der er nogle stoffer, der skulle være ufarlige inden for pesticiderne. Vi ønsker dem helt udfaset.

Det andet spørgsmål, der rejstes, var spørgsmålet om et belastningsindeks. Enhedslisten har tidligere tilkendegivet, at vi ikke tror på belastningsindekset. Det har en lang række uigenkuelige mellemregninger. Men hvis vi kan blive enige med Venstre om klare deklamationer, hvor der står, hvad der rent faktisk er uønsket, og hvis vi kan blive enige om en udfasning, jamen så er der måske på underfundig vis alligevel en tynd fællesnævner dér. Men vi vurderer, at belastningsindekset bare skaber en mystifikation over for forbrugerne.

Der blev fra hr. Kim Andersen rejst spørgsmål om vores holdning til afgiftsstrategien over for, at man siger, at nu skal de ansatte og forbrugerne have bare en lille bitte smule mere indflydelse. Her er vi generelt optaget af den strategi, der hedder, hvordan man kan sikre, at de ansatte får en reel substitution. Det er en af vores hovedstrategier. Når vi så kommer til spørgsmålet om afgifter, har vi altid sagt, at afgiften i sig selv ikke løser et problem. Det afgørende er, hvad man målrettet bruger provenuet til, nemlig til investeringer i noget, der ikke er giftigt.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg forstod på hr. Søren Kolstrup, at det der med pesticidafgifter er noget skidt, fordi det legaliserer ligesom, at man har pesticider. Hvor-